

Impactul situațiilor de criză asupra securității alimentare la nivel mondial

The impact of crisis situation on global food security

Robert-Daniel MIU¹, Georgiana-Alina MIHĂILESCU²

¹ Faculty of Agrifood and Environmental Economics, Bucharest University of Economic Studies, Bucharest, Romania; miurobert21@stud.ase.ro

² Faculty of Agrifood and Environmental Economics, Bucharest University of Economic Studies, Bucharest, Romania; mihaillescugeorgiana21@stud.ase.ro

Rezumat: Impactul situațiilor de criză asupra securității alimentare prezintă interes în studiarea științifică, întrucât amploarea crizei actuale a foametei și a malnutriției la nivel mondial este enormă. Accesul la alimente este încă perceput de mulți ca un privilegiu, mai degrabă decât un element de bază al dreptului omului, cu un număr estimat de 345,2 milioane de oameni care vor fi în nesiguranță alimentară. Observând acest aspect, este normală studiarea problemelor care au condus la o criză alimentară de proporții fără precedent. Astfel, lucrarea de față își propune să prezinte influența celor 3 principale crize globale asupra securității alimentare mondiale, să evidențieze impactul fiecăreia și să propună soluții alternative astfel încât să se reducă diferențele dintre state în ceea ce privește disponibilitățile alimentare.

Cuvinte cheie: criză, insecuritate alimentară, nivelul prețurilor, discrepanțe

Abstract: The impact of crisis situations on food security is of interest in scientific study, as the extent of the current crisis of hunger and malnutrition worldwide is enormous. Access to food is still perceived by many as a privilege rather than a basic human right, with an estimated 345.2 million people expected to be food insecure. About this aspect, it is normal to study the problems that led to a food crisis of unprecedented proportions. Otherwise, the present work aims to present the influence of the 3 main global crises on world food security, highlight the impact of each one and propose alternative solutions so as to reduce the discrepancies between states in terms of food availability.

Keywords: crisis, food insecurity, price level, discrepancies

Clasificare JEL: Q000, Q18

Clasificare REL: J10A

Introducere

Alimentația este o componentă esențială și o preocupare globală, direct legată de condițiile de sărăcie și inegalitate dintr-o societate. Conflictul, schimbările climatice, creșterea prețurilor, șocurile economice coroborate cu pandemia, reprezintă principalii factori care au determinat o criză alimentară majoră. Conflictul este în continuare cel mai mare motor

al foametei, 70% dintre oamenii flămânzi din lume trăind în zone afectate de război și violență. Evenimentele din Ucraina sunt o dovadă suplimentară a modului în care conflictul alimentează foamea – forțând oamenii să părăsească casele lor, distrugându-le sursele de venit și distrugând economiile țărilor (World Food Programme, 2023). Organizația Națiunilor Unite consideră că acest aspect din Obiectivele de Dezvoltare Durabilă (ODD) urmează să fie atins până în 2030, în cel de-al doilea, pentru „oprirea foametei, realizarea securității alimentare și îmbunătățirea nutriției pentru toți oamenii” (NIH, 2022). Atingerea acestui obiectiv necesită accentuarea nutriției în toți cei patru piloni ai securității alimentare, vizând politici, proiecte și intervenții care promovează agricultura sensibilă la nutriție, stimulează prosperitatea economică și promovează sistemele alimentare care acordă prioritate accesului la alimente sigure, nutritive, suficiente și de înaltă calitate (Constantin et al., 2021).

Insecuritatea alimentară a fost legată de salarii mici, condiții sociale și economice nefavorabile, acces limitat la alimente sănătoase, segregare rezidențială și lipsa de locuințe la prețuri accesibile, afectând oamenii din întreaga lume: Asia, Europa, America de Nord, Africa și nu numai. Problema este accesul și disponibilitatea, ambele fiind perturbate de crizele globale, care restricționează statele să-și asigure securitatea alimentară. Principalele șocuri care au accentuat insecuritatea alimentară la nivel mondial sunt: criza petrolului, mediului și cea economică; acestea determinând dezichilibre mari în ultimii ani pentru toate țările, în special cele în curs de dezvoltare.

I. Recenzia literaturii științifice

Criza poate fi definită ca o perioadă din dinamica unui sistem și este descrisă ca o multitudine de dificultăți, ca un conflict sau o tensiune, fapt care îngreunează funcționarea normală a acestuia și care poate duce la presiuni puternice spre schimbare. În perioada de criză, amenințările se transformă în pericole care stau la baza definirii stării nesigure a oricărui sistem (The Economic Crisis – Meanings and Significations Causes and Solutions, 2013).

Termenul de problemă globală a fost enunțat la Conferința Națiunilor Unite în anul 1974, fiind identificate 8 probleme globale: populația, hrana, sărăcia, energia, mediul, resursele naturale, comerțul internațional și sistemul monetar.

În scopuri economice, o criză a petrolului este definită aici ca o creștere a prețului petrolului suficient de mare pentru a provoca o recesiune la nivel mondial sau o reducere semnificativă a produsului intern brut (PIB) global real sub ratele estimate cu două până la trei puncte procentuale (Oil Crises, Historical Perspective, 2004).

O criză de mediu este orice fenomen despre care se știe că afectează probabilitatea de auto-remediere a unui ecosistem dat. Cu alte cuvinte; un impact negativ ireversibil care necesită

intervenție umană pentru a atenua efectele de la răspândirea către ecosistemele din apropiere, având întotdeauna șansa de probabilitate absolută zero pentru a inversa situația (Quora,2019). Criza economică reprezintă o situație în care economia unei țări trece printr-o scădere bruscă a performanței și care se manifestă printr-o scădere a producției și cererii, creșterea șomajului și falimentul afacerilor. Acest lucru va duce automat la niveluri ridicate de sărăcie în țară și la reducerea calității vieții (The Economic Crisis – Meanings and Significations Causes and Solutions,2013).

Insecuritatea alimentară este definită ca o condiție economică și socială la nivel de gospodărie de acces limitat sau incert la hrană adecvată, sigură și hrănitoare pentru creșterea și dezvoltarea normală și pentru o viață activă și sănătoasă. Insecuritatea alimentară poate fi experimentată la diferite niveluri de severitate și anume: incertitudinea privind capacitatea de a obține alimente, calitatea și varietatea alimentelor compromisă, reducerea cantității de alimente consumate, sărind peste mese, fără mâncare pentru o zi sau mai mult (FAO, 2022). De la Coridorul uscat din America Centrală și Haiti, prin Sahel, Republica Centrafricană, Sudanul de Sud și apoi spre est până la Cornul Africii, Siria, Yemen și până în Afganistan, conflictele și șocurile climatice conduc milioane de oameni la pragul foametei (Global Network Against Food Crises, 2021).Efectele crizelor mondiale asupra securității alimentare pot fi deduse din înregistrările statistice stocate de-a lungul timpului dar și din studiile specialiștilor.

II. Metodologia cercetării

Cadrul metodologic pentru cercetarea realizată este analiza impactului situațiilor de criză din perioada anilor 90 până în prezent, utilizând informații veridice de pe site-urile oficiale, precum FAO,NASA, ICAEW, TRADING ECONOMIC pe care le-am prelucrat și le-am folosit în analiza indicatorilor economico-financiari și de mediu.

Scopurile propuse sunt: inducția, deducția, sinteza, metoda grafică și descriptivă, iar prin compararea rezultatelor obținute cu toți indicatorii care caracterizează nivelul de securitate alimentară am putut deduce diferențele dintre starea securității la nivel mondial, iar în statele cu o securitate alimentară precară să găsim soluții astfel încât populația să aibă acces și disponibilitate la alimente pentru a-și satisface nevoile nutriționale de bază.

Pentru găsirea informațiilor despre criza petrolului s-au folosit următoarele cuvinte cheie: „the oil crisis”, „ the price of crude oil”, „Russia's impact on oil”, „oil importers”, „the oil crisis on food security”.

Pentru găsirea informațiilor despre criza de mediu s-au folosit următoarele cuvinte cheie: „climatic changes”, „average global temperature”, „global warming”, „the environmental crisis”, „environmental crisis on food security”.

Pentru găsirea informațiilor despre criza economică s-au folosit următoarele cuvinte cheie: „Economic crisis”, „economic crisis definition”, „the global economic crisis”, „economic

crisis impact on food security”, „the world inflation rate”, „the financial crisis on food security”, „ lower inflation solutions”.

III. Rezultate și discuții

Petrolul este considerat o materie primă utilizată pe scară largă de industria globală, iar producția sa este răspândită în mai multe țări precum Rusia, Arabia Saudită și Statele Unite. În ceea ce privește cererea de petrol, aceasta provine evident din toate regiunile lumii, deși anumite state precum China sunt consumatori foarte mari din cauza creșterii industriale puternice. Experții continuă să susțină că țiteiul va atinge limita de producție până în 2050, punând probleme serioase pe măsură ce se atinge vârful producției. Prin urmare, este logic ca prețurile să urmeze o tendință ascendentă. Petrolul este într-adevăr o resursă naturală neregenerabilă care este sortită epuizării din cauza volumelor mari de extracție.

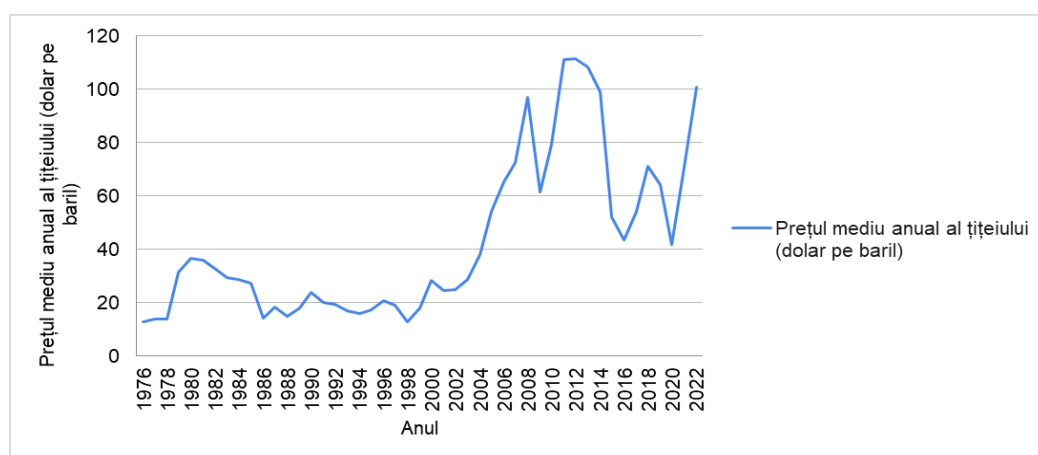

Figura 1: Reprezentare grafică a evoluției prețului mediu al țiteiului în perioada 1976-2022

Sursa: Conceptualizarea proprie baza datelor furnizate de pe site-ul Statista

În perioada 1976-2007 au existat o serie de șocuri petroliere, marcate de evenimente politice și socio-economice, perturbând oferta reală de petrol și conducând la fluctuații considerabile de preț, însă criza economică globală din 2008 a fost scânteia care a declanșat explozia prețului petrolului din ultimii 15 ani.

În doar câteva luni, între ianuarie și iulie 2008, prețul petrolului a crescut de la 96 de dolari pe baril pentru petrolul Brent la 125 de dolari. Dar imediat după această creștere prețul petrolului a cunoscut o scădere majoră de la 125 la 40 de dolari în perioada iulie-decembrie a aceluiași an. Astfel, OPEC a cerut țărilor producătoare de petrol să își reducă producția pentru a-și menține veniturile. Acest lucru a făcut ca prețul să se stabilizeze în jurul valorii de 80 de dolari.

În jurul anului 2010, o redresare a creșterii economice și o creștere semnificativă a cererii de petrol din partea țărilor importatoare au influențat semnificativ o nouă creștere a prețului petrolului. De asemenea, problemele geopolitice care au afectat lumea arabă în 2011 au

provocat îngrijorări legate de abilitățile de producție ale anumitor țări care au determinat o nouă creștere majoră, prețul barilului de Brent atingând un vârf de 112 de dolari în martie. În 2013, prețul barilului s-a stabilizat în jurul a 100 de dolari.

În 2015 putem observa o nouă scădere semnificativă a prețului țițeiului, care a scăzut în jurul valorii de 50 de dolari, în special datorită unei oferte ridicate din cauza producției în creștere de gaz de șist în Statele Unite și în ciuda unei cereri în continuă creștere. Totodată, OPEC, care reacționează în general la acest tip de situație prin limitarea nivelurilor de producție, a decis să mențină nivelul de producție, datorită influenței Arabiei Saudite, și astfel să oblige producătorii americani de gaze de șist să își reducă oferta. Sub tensiunea care a urmat, prețul pe baril de petrol Brent a scăzut brusc la 43 de dolari la începutul anului 2016, care a fost cel mai scăzut nivel din 2004. De atunci, prețul a urmat o creștere treptată până în 2020, când a lovit criza virusului corona. De fapt, la 30 martie 2020, prețul petrolului Brent a cunoscut o scădere semnificativă la 22,37 dolari SUA pe baril. Acesta a fost la începutul pandemiei de Covid-19 care, prin paralizarea sectoarelor turismului, auto și industrial general, a provocat o scădere rapidă a cererii de petrol. În prezent, pe fondul războiului Ucrainei - Rusia, prețul petrolului a atins un punct maxim din ultimii șapte ani. Rusia este unul dintre cei mai mari producători de țiței din lume, iar multe țări au anunțat interzicerea importurilor de petrol rusesc în timpul războiului. Acest lucru a dus la incertitudini privind aprovizionarea și, prin urmare, la creșterea prețurilor. Astfel, în multe țări, prețurile ridicate ale petrolului constituie un factor cheie al inflației alimentare interne prin impactul lor asupra costurilor de transport și distribuție a alimentelor.

Conform academicianului Eugen A. Pora , „a înțelege natura înseamnă a înțelege viitorul, dar face ceva pentru salvarea naturii atât de amenințată astăzi, înseamnă a contribui la fericirea omenirii”. (Eugen A. Pora, 2005)

Analizând contextul mondial, problemele cruciale de mediu contemporane includ efectul de seră și încălzirea globală, epuizarea stratului de ozon / gaura în stratul de ozon, ploile acide și defrișarea pădurilor tropicale. O serie de factori au contribuit la crearea acestor probleme, inclusiv evoluțiile tehnologice, care au oferit oamenilor o capacitate mai mare de a folosi mediul și resursele sale naturale pentru propriile scopuri, creșterea rapidă a populației umane din ultimele secole, care a crescut semnificativ densitățile populației în multe țări și a condus la o creștere semnificativă a utilizării umane a resurselor naturale, atitudini față de mediul înconjurător, în special în rândul culturilor occidentale, care îl consideră liber disponibil pentru ca oamenii să facă orice le place (defrișări, despăduriri, poluare aerului, apei, aerului, solului, etc) și orizontul de timp pe termen scurt pe care mulți oameni, companii și țări iau decizii, ceea ce înseamnă că maximizarea profitului pe termen scurt a fost luată în general mai în serios decât utilizarea durabilă pe termen lung a mediului.

Conform raportului UNEP Global Environment Outlook 2000: vor exista un miliard de mașini până în 2025, față de 40 de milioane din 1945; un sfert din cele 4630 de tipuri de mamifere din lume și 11% din cele 9675 de specii de păsări sunt în pericol grav de dispariție; mai mult de jumătate din corala lumii este expus riscului de dragare, scufundări și încălzire

globală; 80% din păduri au fost defrișate; un miliard de locuitori ai orașului sunt expuși la niveluri de poluare a aerului care amenință sănătatea umană; populația globală va ajunge la 8,9 miliarde în 2050, față de 6 miliarde în anul 2000; încălzirea globală va crește temperaturile cu până la 3,6°C, declanșând o creștere „devastatoare” a nivelului mării și dezastre naturale mai grave; iar utilizarea globală a pesticidelor provoacă până la cinci milioane de incidente de otrăvire acută în fiecare an (Oxford Reference, 2011).

Evenimentele meteorologice extreme sunt deja mai intense pe tot globul, punând în pericol viețile și mijloacele de trai. Ghețarii și calotele de gheață din regiunile polare și montane se topesc deja mai repede ca niciodată, ceea ce provoacă creșterea nivelului mării. Aproape două treimi din orașele lumii cu o populație de peste cinci milioane de locuitori sunt situate în zone cu risc de creștere a nivelului mării și aproape 40% din populația lumii trăiește pe o rază de 100 km de coastă. Dacă nu se iau măsuri, cartiere întregi din New York, Shanghai, Abu Dhabi, Osaka, Rio de Janeiro și multe alte orașe s-ar putea găsi sub apă în timpul vieții noastre, strămutând milioane de oameni. Odată cu încălzirea ulterioară, unele regiuni ar putea deveni nelocuibile, deoarece terenurile agricole se transformă în deșert. Temperaturile extreme pot crește, de asemenea, riscul de incendii, așa cum s-a putut observa în Europa vara trecută. Franța și Germania au înregistrat de aproximativ șapte ori mai mult teren ars între ianuarie și jumătatea lunii iulie 2022, comparativ cu media. Temperaturile mai calde înseamnă că pământul înghețat anterior se va topi în locuri precum Siberia, eliberând gaze cu efect de seră (cantitatea de CO₂ din atmosferă a crescut cu 50% comparativ cu secolul XIX), agravând și mai mult schimbările climatice. Océanele planetei și habitatele sale sunt și ele amenințate. Cercetările publicate în aprilie 2022, finanțate de Administrația Națională Oceanică și Atmosferică din SUA, sugerează că între 10% și 15% dintre speciile marine sunt deja în pericol de dispariție. Într-o lume mai caldă, animalelor terestre le va fi mai greu să găsească hrana și apa de care au nevoie pentru a trăi. De exemplu, urșii polari ar putea muri pe măsură ce gheața pe care se bazează se topește, iar elefanții se vor lupta să găsească cei 150-300 de litri de apă pe zi de care au nevoie. Oamenii de știință afirmă că cel puțin 550 de specii ar putea fi pierdute în acest secol dacă nu se iau măsuri.

Astfel, națiunile au convenit asupra unui angajament legal obligatoriu la Paris de a limita creșterea temperaturii globale la cel mult 2°C peste nivelurile preindustriale, dar și-au oferit angajamente naționale de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră până în 2030. Acesta este cunoscut sub numele de Acordul de la Paris. Angajamentele inițiale sunt insuficiente pentru a îndeplini obiectivul, iar guvernele sunt de așteptat să revizuiască și să crească aceste angajamente ca obiectiv cheie în acest an. Dacă țările nu se pot pune de acord asupra unor angajamente suficiente, în alți 5 ani, reducerea necesară a emisiilor va crește la aproape de 15,5% în fiecare an. Improbabilitatea de a atinge această rată mult mai abruptă de decarbonizare înseamnă că lumea se confruntă cu o creștere a temperaturii globale care va crește peste 1,5°C. Fiecare fracțiune de încălzire suplimentară de peste 1,5°C va aduce efecte înrăutățite, amenințătoare de vieți, surse de hrană, mijloace de trai și economii din întreaga lume (Deaconu et al., 2023).

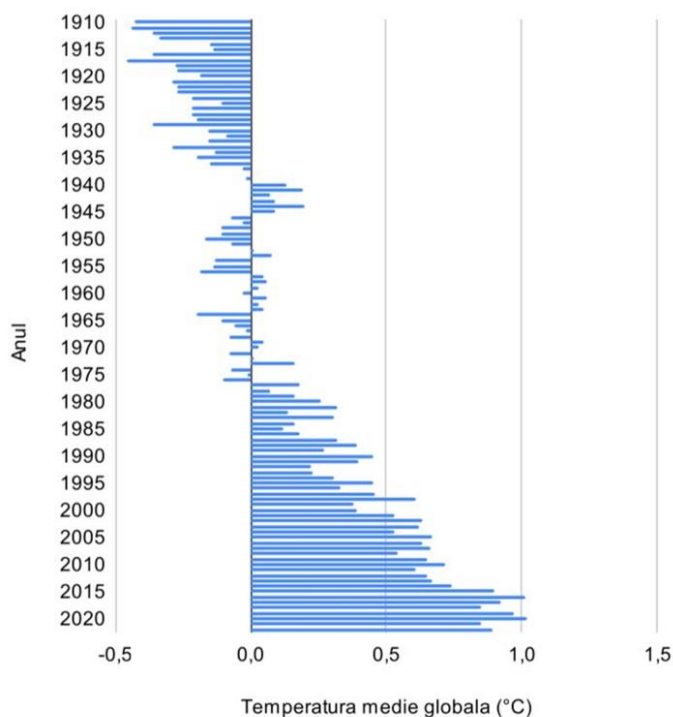

Figura nr.2. Reprezentare grafică a temperaturii medii globale în perioada 1910-2022

Sursa: Conceptualizare proprie pe baza datelor furnizate de pe platforma NASA

Efectele schimbărilor climatice sporesc competiția pentru resurse precum pământul, hrana și apa, alimentând tensiunile socio-economice și, din ce în ce mai des, ducând la deplasări în masă. Evenimentele climatice precum seceta și inundațiile continuă să împiedice disponibilitatea și accesul la alimente pentru mulți oameni iar culturile care au prosperat de secole se luptă să supraviețuiască, făcând securitatea alimentară mai precară.

Rata inflatiei

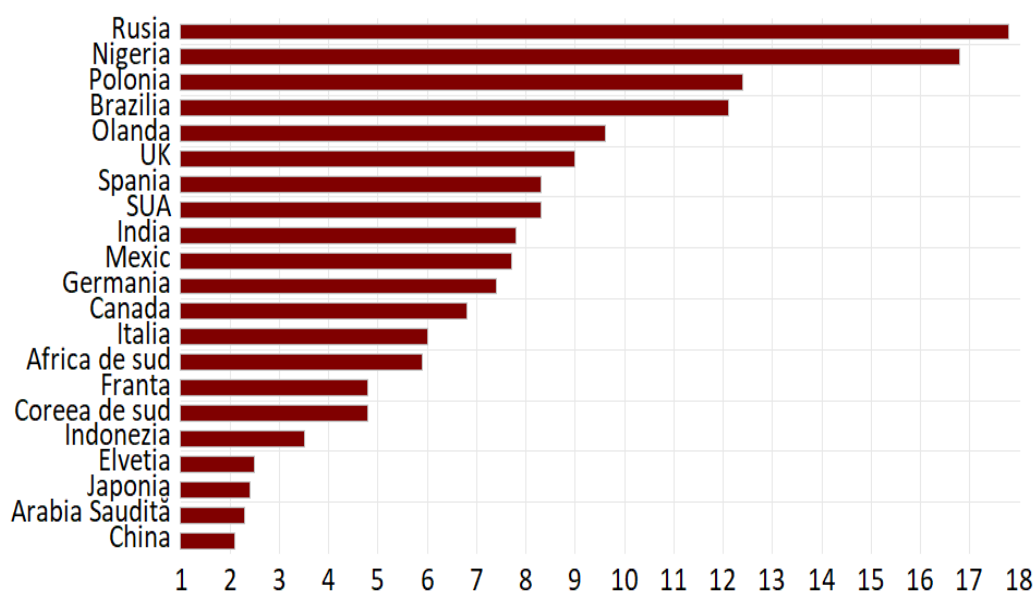

Figura nr.3. Reprezentare grafică cu ajutorul softului EViews 12 SV a țărilor care au înregistrat cea mai mare rată a inflației în anul 2022. Sursa: Conceptualizare proprie pe baza datelor furnizate de pe site-ul ICAEW

Problema cea mai mare este inflația, adică devalorizarea banilor în raport cu produsele și serviciile de pe piață. Cauzele pot fi grupate în două blocuri principale: unul legat de managementul și politica din interiorul instituțiilor financiare și celălalt din exterior referitor la politicile și managementul condus, de exemplu, de guverne.

Inflația a crescut rapid în ultimul an, pe măsură ce lumea a ieșit din pandemie. O revenire a cererii, combinată cu constrângerile în aprovizionare și transport, au determinat prețurile, cu o mulțime de factori în joc. Acestea includ efectele blocajelor din China (cel mai mare furnizor de bunuri din lume), devastările cauzate de invazia rusă în Ucraina (un important exportator de alimente în Europa, Orientul Mijlociu și Africa) și sancțiunile economice impuse Rusiei.

Regatul Unit are în prezent 9% cea mai mare rată raportată a inflației prețurilor de consum din G7, măsurată prin modificarea anuală a indicelui prețurilor de consum (IPC) între aprilie 2021 și aprilie 2022. Aceasta se compară cu 8,3% în SUA, 7,4% în Germania, 6,8% în Canada, 6,0% în Italia, 4,8% în Franța și 2,4% în Japonia.

Rata relativ mai ridicată a Regatului Unit reflectă parțial creșterea mare a prețurilor la energie în aprilie, ca urmare a creșterii plafonului intern al prețului energiei, care contrastează cu Franța, de exemplu, unde creșterile prețurilor interne la energie au fost mult mai mici (mulțumită parțial subvențiilor de stat). De asemenea, rata inflației din Regatul Unit nu a fost ajutată de scăderile valorii lire sterline, ceea ce a făcut ca bunurile și alimentele importate să fie mai scumpe.

Alte țări fiind Rusia cu 17,8%, Nigeria cu 16,8%, Polonia cu 12,4%, Brazilia cu 12,1%, Țările de Jos cu 9,6%, Spania cu 8,3%, India cu 7,8%, Mexic cu 7,7%, Africa de Sud cu 5,9%. %, Coreea de Sud la 4,8%, Indonezia la 3,5%, Elveția la 2,5%, Arabia Saudită la 2,3% și China la 2,1%. Pentru majoritatea țărilor, rata inflației este substanțial mai mare decât a fost de mulți ani, reflectând cât de majoră a avut loc o schimbare într-o economie globală care s-a obișnuit cu prețuri relativ stabile în ultimii ani (Institute of Chartered Accountants in England And Wales, 2022).

Inflația are un impact direct și asupra securității alimentare. Securitatea alimentară era deja la niveluri de criză din cauza unor factori precum conflictul și schimbările climatice, iar creșterea inflației agravează situația. În prezent, aproape 193 de milioane de oameni la nivel global se confruntă cu insecuritate alimentară acută. Persoanele cu venituri mici sunt cele mai afectate de inflația alimentară, deoarece cheltuiesc o mare parte din veniturile lor pe alimente. Când prețurile cresc, alimentele devin inaccesibile acestor oameni care se luptă deja, împingând mai mulți oameni în sărăcie (The impact of inflation on food, 2022).

După cum se poate observa toate regiunile au o cota de peste 100%, asta însemnând că disponibilitățile au fost și încă sunt mai mari decât necesitățile.

Africa a avut o creștere treptată, de la 108% în perioada 2000-2002 la 115% în anii 2019-2021. La fel și Asia a reușit să se ridice în timp, de la 111% la 123%. Eupora și America Latină nu au avut mari schimbări în perioada 2000-2021, păstrându-se pe o linie relativ constantă. America de Nord are cele mai mari cote față de celelate regiuni, a avut o perioadă constată

în anul 2008, respectiv anul 2014, cu un procent de 145% dar a crescut la 151% în anii 2019-2021.

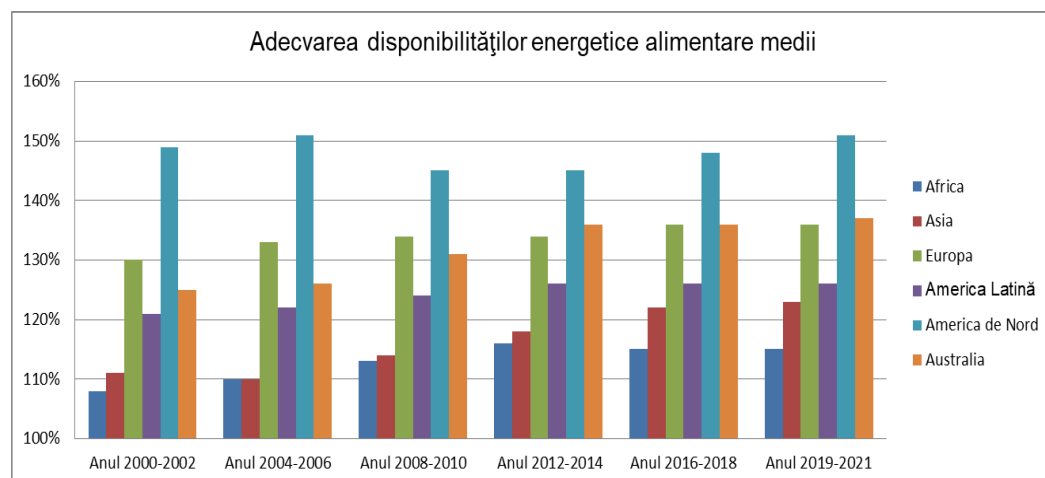

Figura nr.4. Reprezentare grafică a regiunilor privind adecvarea disponibilităților energetice alimentare medii în perioada 2000-2021. Sursa: Conceptualizare proprie pe baza datelor furnizate de pe site-ul FAOSTAT

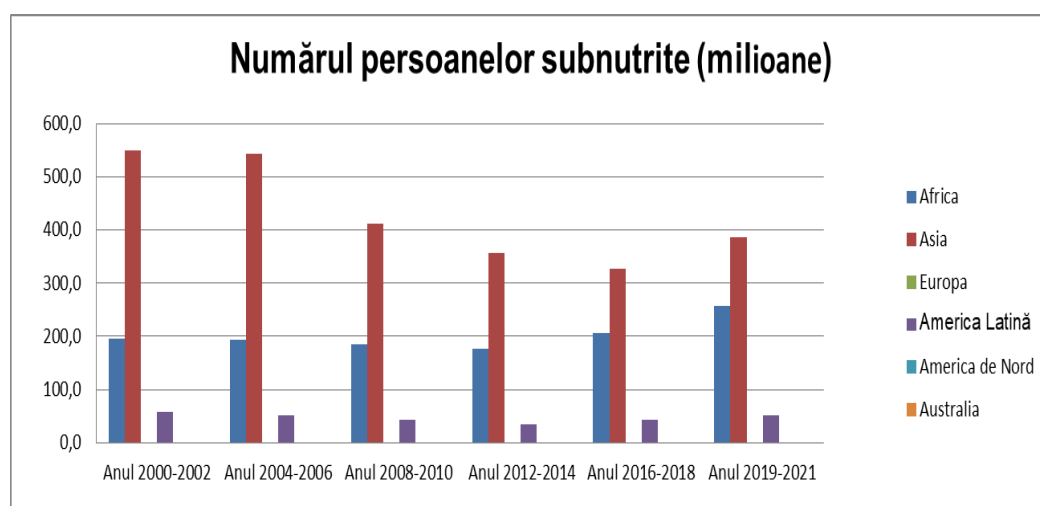

Figura nr.5. Reprezentare grafică a regiunilor privind numărul persoanelor subnutrite în perioada 2000-2021. Sursa: Conceptualizare proprie pe baza datelor furnizate de pe site-ul FAOSTAT

Realizând o comparație între cele două tabele putem observa faptul că există suficiente resurse alimentare, astfel încât populația să-și satisfacă necesitățile fiziologice, însă există discrepanțe majore dacă analizăm subnutriția la nivel mondial, ceea ce înseamnă că nivelul insecurității alimentare este destul de înalt (cele mai mari valori fiind înregistrate în Asia, Africa și America Latină), cauzele fiind sărăcia, lipsa investițiilor în agricultură, manifestarea restrictivă a factorilor naturali, războiul, migrația, instabilitatea piețelor și risipa alimentară, iar efectele fiind reducerea drastică a rezervelor alimentare mondiale, creșterea prețurilor produselor agroalimentare pe piața mondială și creșterea dependenței țărilor în curs de dezvoltare de exporturile din țările dezvoltate.

IV. Concluzii

Într-o lume în care războiul în Europa creează foamete în Africa; unde o pandemie poate înconjura globul în câteva zile și poate reverbera ani de zile; unde emisiile de oriunde înseamnă creșterea nivelului mării peste tot – amenințarea la adresa prosperității noastre colective din cauza unei căderi a cooperării globale nu poate fi exagerată (International Monetary Fund, 2022)

Așadar, dacă guvernele, întreprinderile, societatea civilă, tinerii și mediul academic lucrează împreună, putem crea un viitor verde. O recomandare cheie este aceea că guvernele trebuie să înceapă să regândească modul în care își pot realoca bugetele publice existente pentru a le face mai rentabile și mai eficiente în reducerea costului alimentelor nutritive și creșterea disponibilității și accesibilității dietelor sănătoase, în mod durabil și fără a lăsa pe nimeni în urmă, cum ar fi să investească în agricultură rezistentă la schimbările climatice pentru o durabilitate pe termen lung, îmbunătățirea gestionării apei și diseminarea informațiilor. De exemplu, Etiopia, Kenya și Rwanda folosesc tehnologia mobilă pentru a oferi fermierilor prognoze privind precipitațiile pentru a optimiza plantarea culturilor și achiziționarea de asigurări pentru recolte. În plus, toată lumea trebuie să economisească energie, să aplice principiului celor 3 R (Reducere, Reutilizare și Reciclare), să utilizeze automobilele eco-friendly sau să meargă pe jos, să reducă materialele plastice și să folosească produse biodegradabile, să investească în panouri solare, etc.

Mai mult, în multe țări, prețurile ridicate ale petrolului au fost un factor cheie al inflației alimentare interne prin impactul lor asupra costurilor de transport și distribuție a alimentelor. Pentru soluționarea crizei petrolului, se impune înlocuirea energiei convenționale, cu energie alternativă, crescând astfel independența energetică și scăzând impactul negativ asupra mediului înconjurător. Câteva exemple de surse alternative de energie regenerabilă ar fi: energia solară, energia eoliană, energia hidroelectrică, energia geotermală și biomasa.

O altă alternativă ar putea fi intervenirea autorităților de reglementare privind standardele de prestare a serviciilor care să includă contoare inteligente, contoare care să poată determina consumul pe ore și care să le indice consumatorilor intervalele orare când energia este mai ieftină, aceștia programându-și astfel activitățile (Contributors, 2022).

Pentru a soluționa criza economică globală trebuie să se aibă în vedere o coeziune politică și economică, adică de a „promova pe întreg teritoriu comunitar o dezvoltare armonioasă, echilibrată și durabilă a activităților economice, un grad ridicat de ocupare a forței de muncă și protecției sociale,(...) creșterea nivelului de viață, a solidarității și coeziunii economico-sociale în rândul statelor membre”(Gabriela Drăgan, 2018 ,Tendințe și evoluții la nivelul politicii de coeziune a UE), mai exact să se dezvolte un suport clar astfel încât aceste obiective să fie realizate.

Referințe bibliografice

References

1. Brăduț Boloș (2022), Contributors <https://www.contributors.ro/e-criza-economica-ce-este-de-facut/>
2. Constantin, M., Dinu, M., Pătărlăgeanu, S.R. and Chelariu, C., 2021. Sustainable Development Disparities in the EU-27 Based on R&D and Innovation Factors. *Amfiteatru Economic*, 23 (Special Issue No. 15), pp. 948-963, <https://doi.org/10.24818/EA/2021/S15/948>.
3. Deaconu, E.-M., Pătărlăgeanu, S.R., Petrescu, I.-E., Dinu, M. and Sandu, A. "An Outline of the Links between the Sustainable Development Goals and the Transformative Elements of Formulating a Fair Agri-Food Trade Policy – A Measurable EU Achievement" *Proceedings of the International Conference on Business Excellence*, vol.17, no.1, 2023, pp.1449-1462. <https://doi.org/10.2478/picbe-2023-0131>
4. Doinița Cazan Zafiu, Alina Florentina Cucuș Saracu (2013), The Economic Crisis – Meanings and Significations Causes and Solutions <https://doaj.org/article/24b05a46eac94cf99ca2f2f6d2fe7cca>
5. Gabriela Drăgan (2018) ,Tendinte si evolutii la nivelul politicii de coeziune a UE http://ier.gov.ro/wp-content/uploads/publicatii/Politica_coeziune.pdf
6. Global Network Against Food Crises <https://info.bml.gv.at/dam/jcr:cd9d46d7-57ec-433d-b89d-a359ebc56fc6/Vollst%C3%A4ndiger%20Bericht.pdf>
7. International Monetary Fund <https://www.imf.org/en/News/Articles/2022/04/14/spo41422-curtain-raiser-sm2022>
8. Institute of Chartered Accountants in England And Wales <https://www.icaew.com/insights/viewpoints-on-the-news/2022/may-2022/chart-of-the-week-inflation-around-the-world>
9. Mamdouh G. Salameh (2004), Oil Crises, Historical Perspective <https://www.sciencedirect.com/topics/social-sciences/oil-crisis>
10. National Library of Medicine <https://www.ncbi.nlm.nih.gov/pmc/articles/PMC9312371/>
11. Organizația pentru Alimentație și Agricultură <https://www.fao.org/hunger/en/>
12. Oxford Reference <https://www.oxfordreference.com/display/10.1093/oi/authority.20110803095753543;jsessionid=DD5926510FE367E26143C5A82440F5F4>
13. Purity Hrisca (2022),The impact of inflation on food <https://www.newfoodmagazine.com/article/167236/the-impact-of-inflation-on-food/>
14. Quora <https://www.quora.com/What-is-the-meaning-of-an-environmental-crisis>
15. ResearchGate https://www.researchgate.net/publication/344808273_Leveraging_Nutrition_for_Food_Security_The_Integration_of_Nutrition_in_the_Four_Pillars_of_Food_Security
16. Statista <https://www.statista.com/statistics/262858/change-in-opec-crude-oil-prices-since-1960/>
17. World Food Programme <https://www.wfp.org/global-hunger-crisis>